

ПРЕДЪКЪ пазъва иска Слѣбота.
Прѣдлата.
Година, вѣтрѣ въ Държавата 1
Лара Златна. За 6 мѣсеца по-
наше Турски Лара. За години вѣтъ отъ
платъ 6 бѣли междидѣта. За 6 мѣсеца
мѣждидѣта.

Стоятелѣтъ отговарятъ за заплатѣтъ и
платѣтъ на 15 едно, като събератъ отъ 5
сѣмѣстования на горѣ, и на 10 едно,
сѣмѣтъ отъ 10 на горѣ.

Минжалтъ седмичъ бройтъ на
ни са напечатана по погрѣшкѣ
ид, вмѣсто 66-ий.

Цариградъ, 7 Ноемв. 1875.

Всяко извънредно обстоятелство,
сѣмѣтъ вътрѣшнѣтъ неправилностъ на
панскѣтъ Държавѣ, или по-добъръ,
когато са даде случай и бла-
гоу да са изнесе на лѣвъ вели-
къ въпросъ за европейското рав-
носіе, и правителствата, всяко отъ
и публицистѣтъ изказва сво-
до мнѣніето си за конечното му
рѣшеніе. Тѣй, по-куражливѣтъ отъ тѣ-
амозависни прѣдсѣватели на об-
мѣнѣ безъ ни най-малко двоу-
е прогласяватъ че е невъзможно
продълженіето на съществува-
нстемѣтъ въ управленіето на Ис-
дуги, които са смятатъ като
тални тѣлователѣ на общото пакъ-
е, съвѣтуватъ просто искрено
естественіе на многожды общава-
коренни реформи, а силѣтъ,
най-много са интересуватъ отъ
аніето на мирѣтъ, съвѣтуватъ
ителството на Н. В. Султана, да
ртува една частъ отъ правдинѣ-
а, да остави нѣкаквы привилегіи
ободж на нѣкои отъ народности-
а оныя т. е. които за една или
к причинѣ могатъ да дигнатъ
е и да турятъ въ опасностъ об-
тъ мирѣтъ и тишинѣтъ, въ които са
и многожды интереситъ на
и.

Искъзъ и подобни на тѣхъ мнѣніи
искъзватъ отъ вредѣтъ и въ всяко
ителство, както казахъ, когато
де случай да са говори за евро-
ото равновѣсіе, а такъвъ мнѣ-
на изказахъ и тѣзи дни всѣд-
на херцеговинското въстание.
послѣднѣ врѣмѣ обаче, по по-
отъ една страна на малки нѣ-
мущения които по една или по
а причинѣ нѣкои си прѣдстави-
ото прѣважи и които са случи-
и щѣтъ да са случатъ въ наше-
чество, а отъ другѣтъ, по поводъ
ържествено прогласеніето отъ Н.
е султана реформи, и най-вече при-
виднитъ злоупотребленія, които
и отъ по долнитъ чиновници на-
вѣтъ извършатъ въ областитѣ,
отъ които и нѣтъ осязателно о-
хмы въ истѣтъ си, мѣстната жур-
стика намѣри врѣмѣ да изкаже
тъ възрѣнія все въ полѣтъ, не
на общото европейско равновѣ-
а на самѣтъ държавѣ и продо-
іето на независното състояніе на
авленіето по областитѣ.

Ука нѣтъ да са впушамъ
хмы и широки расправы, нѣтъ
са занимаемъ съ изказванетоъ на
іе въобще за европейското равно-
етѣтъ съ описаніето на послѣд-
амупотребленія изъ нашитѣ стра-
отъ които, това не можемъ да
вѣдѣмъ, пропущѣло е населеніето,
пѣтъ за отношеніето на чиновни-
спрямо туй население. За това
дне отношеніе имало бы много
ого да са говори, но намъ са
да че, поради обширностѣтъ на
арѣтъ, врѣмѣто не е стигло и мѣ-
и е тѣсно за такъвъ единъ а-
ическы разговорѣ. Нѣтъ че са
ищатъ само на това, да кажемъ
ко думи за отношеніето на пра-
ството спрямо цѣлѣтъ разредѣ
ржавнитѣ служители, а то е и
ажно и наврѣнно.

рѣдѣтъ отъ нѣтъ сѣмѣтъ случаи опла-
отъ злоупотребленія, които нѣ-
тъ чиновницѣтъ извършатъ по
итѣ, въпрѣкъ добротѣтъ волѣтъ на
иалното правителство, во вредѣтъ на

НАПРѢДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ, ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ ПОВІНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята стапа:

Въ Цариградъ при Нв. Найденова

Редактора и притежателя — Анонимъ-Ханъ

№ 14.

Статіи и дописки за общепознати и на-
родны работи са въбѣтватъ съ благодареніе,
но въ всякой случай трѣба да са сна-
бдени съ потребнитъ подписи.

За частни извѣстія са плаща по 2 гроша
на редѣ.

Исправенитѣ съ обнародваніе статіи и
дописки на задѣтъ са не вращатъ.

Паселеніето и слѣдователно на всеоб-
щитѣ интереси на държавѣтъ. По за-
щото числото на чиновницѣтъ е го-
лѣмо, а между голѣмото тѣхно число
всякога ще са намѣрятъ и такъвъ
хора, които не сѣтъ провѣщѣли въ всич-
ко, които имѣтъ по нѣкой педоста-
тъкъ, които струватъ погрѣшкы и ко-
то по единъ или по другы начинѣ мо-
жатъ да дойдатъ въ стѣлкновение съ
законѣтъ; противъ такъвъ чиновни-
цы естествено и населеніето трѣба
да са оплаква и правителството е длъ-
жно да зема въ вниманіе туй оплак-
ваніе, да употреби всичкѣтъ си ма-
дростъ и законны средства, да испита
по тѣмъ и по който начинѣ му е
драго работѣтъ, што и законѣтъ да
са задоволи въ обиденіѣтъ да са удо-
ветворѣтъ.

Всичко това до сега не е ли ста-
вало, ще ни кажатъ, а защо непочи-
таніето на законѣтъ изъ день въ день
взема все по-голѣми и по-голѣми раз-
мѣри? Не туй ли доказватъ много-
бройнитѣ оплакванія отъ страна на
мирието и вътрѣшното населеніе,
особенно въ послѣднитѣ тѣзи врѣмена,
когато злоупотребленіята достигнѣтъ
до най-высшѣтъ си степенъ, и то
тѣмъ тогава, когато отъ една стра-
на Н. Вел. Султанѣтъ тържественно
прогласи при другѣтъ и новы рефор-
мы, а отъ друга. централното прави-
тельство, на чело на което е махмудъ
и правдолюбивъ великій везиръ Мах-
мудъ паша, издава заповѣди врѣтъ за-
повѣди и наставленія врѣтъ наставле-
нія за точното изпълненіе на законѣтъ?

Отъ туй стображеніе водимъ, нѣтъ
смы дѣлѣтъ отъ да укоримъ цѣлѣтъ
организмъ на чиновничеството, има бо
разлика между правитѣтъ и кривитѣтъ,
тѣй що да нападамы на цѣлѣтъ озпн
разредѣ хора, които сѣтъ и отъ ползѣ
на населеніето и на държавѣтъ необ-
ходимо потребни, и безъ които дър-
жавното управленіе е невъзможно.

Ужасно бы было истинѣтъ да са
осади цѣлѣтъ разредѣ на чиновни-
чество, но ѣне по-ужасно е, спо-
редѣ насъ, когато спореното беззаконіе
отъ единъ кой да е чиновникъ не
са наказва строго и злото, вмѣсто да
намалѣе, все повече и повече са у-
величава и хваща корени!

Исповѣдамы, че не трѣба да въвр-
замы дѣтѣто заедно съ водѣтъ изъ ко-
рыто, споредѣ пословицѣтъ, не трѣ-
ба да земамы работѣтъ *иотора*; трѣ-
ба да оставамы това що е криво,
да оставамы оныя чиновници на кон-
то беззаконіето е съ дѣла доказано и
съ факты засвидѣтелствувано, и да и-
скамы отъ правителството строгото имъ
наказваніе, тѣй що числото на такъ-
зито чиновници, да бѣде все по-мал-
ко въ държавѣтъ. Защото нападеніето
на цѣлото чиновничество по е за ни-
кого отъ ползѣ, и освѣтъ това, и са-
митѣ лоши чиновници не могатъ да
бѣдѣтъ наказани. Но за да са прѣ-
крати злото, или поне да намалѣе то,
като са отдаватѣ добритѣ чиновници
отъ лошитѣ, какъ трѣба да стане?

Ето въпросъ, който изисква и по го-
лѣмо проучаваніе и на който трѣба да
са обърне серіозно вниманіе, най-ве-
че въ настоящитѣ обстоятелства, а и
въ това именно състои нашата дума
за отношеніето на правителството спря-
мо цѣлѣтъ разредѣ на чиновничеството.

Появи са, да кажемъ, оплакваніе отъ
еднѣтъ който и да е часть на насе-
леніето противъ единъ бюлюкбашіа. про-
тивъ единъ модиринѣ, каймаканинѣ
былъ най-послѣ или мютесарифинѣ, и
туй оплакваніе достигне до ушитѣ на
великій везиръ. Въ такъвъ случай,
издава са заповѣдъ до Валията на о-

нуй мѣсто, за да са испита работата,
Валията пѣкъ отъ своѣтъ странѣ изда-
ва другѣтъ заповѣдъ до мютесарифина,
послѣднѣтъ до каймаканина или мю-
дирина, ако беззаконствованиятъ чинов-
никъ е Субашіа или Бюлюкбашіа. Тука
въ междилѣтъ са изграва такъвъ
комедія, която свършва обикновенно съ
оправданіето на злосторника: туй о-
правданіе са враща на задѣтъ прѣтъ и-
стѣтъ каналъ, и злото, вмѣсто да са
искорени, хваща по дебѣлъ корень и
тѣмъ на оныя които сѣтъ осѣмѣли
да издигнатъ гласъ си противъ него.

Въ такъвъ случай, какво да ти прави
мютесарифинѣтъ, какво да ти прави
Валията и какъ великій везиръ да у-
знае истинѣтъ че да прѣтъ злото
пѣтъ корень? Това което казвамы за е-
динъ Бюлюкбашіа, много пѣтъ може
да са припише и за единъ мютесарифинѣ,
а че най-послѣ и за единъ Валия.

Отъ само себе си са разбира про-
чее, че начинѣтъ на испитваніето трѣ-
ба да са измѣни. Отъ нашѣтъ странѣ
было бы смѣлѣтъ да укажемъ на той-
зи начинѣ, ще забѣлжитъ само, че
злото лежи въ това, дѣто гласѣтъ на
обиденіѣтъ, колкото силенъ и крѣпленъ
е и той. до като прѣмине прѣтъ раз-
нитѣ криволицы на горѣреченитѣ ка-
налѣ, ослаба и едва ли не достиги
до онова високо мѣсто, отъ дѣто ис-
тица благотворителнитѣ балсамъ за
излѣкуване.

Прѣсѣтъ примѣръ на това пѣтъ ще
наведемъ и какъ извѣстнѣтъ вече на
нашитѣ читатели и великъ злосторникъ
въ Казанлъшкото окръжѣ Курчи Ос-
мана. Намъ е неизвѣстно ѣме какъ
ще постѣпи съ него почтаемата ис-
пытателна комисія въ Старѣ Заорѣ,
знаемъ обаче положително, че битѣтъ
и до омертвяване измѣчвани отъ него
сѣмѣтъ били до прѣдѣтъ малко затво-
рени въ казанлъшкитѣ тѣмниці, ка-
то *кометадеи*, и не сѣтъ пустижи
освѣтъ който мѣстната властъ е ви-
дѣла че двамына троица отъ тѣхъ мо-
же да свършатъ динѣтъ си въ затво-
рѣтъ! «Единъ отъ тѣзи нещастни-
цы е распѣванъ съ дѣвета и краката
му сѣтъ прѣвиваны отъ задѣтъ за да стиг-
натъ до главѣтъ, — казва ни една
послѣдняя дописка отъ това мѣсто, —
другитѣ отиде на лѣджитѣ да са цѣ-
тъ, защото краката му сѣтъ свѣты отъ
мѣкѣтъ, а докторъ Зачинскій, град-
скійтъ тойзи докторъ, за когото ста-
нахъ толкозъ гюрѣтъ по отъ кого-
то не бѣтъ възможно да са избави на-
селеніето, даде рапортъ, че тѣзи хорѣ-
ца страдатъ не отъ мѣкѣ, а отъ дру-
гѣ болестъ! Освѣтъ това и инстинк-
тѣтъ не рачѣтъ да забѣлжи че крака-
та на едного сѣтъ прѣвиваны за да
стигнатъ до главѣтъ му. А Курчи
Османъ? О, и не пытайте за него —
продължава дописка — той ѣне не
е повиканъ на истинѣтъ, а са рас-
хожда свободно изъ конѣтъ и пла-
ни селанитѣ, на които впрочемъ и впро-
шеніе нѣтъ кой да напише, защото
арзухалѣитѣ са отказватъ, планигы,
казвамъ, да са не оплакватъ, защото
послѣ сами тѣ имѣтъ да си мислятъ!

Вкрай, — прилага допискѣтъ, — на-
учимы са че каймаканинѣтъ ип ста-
налъ азилъ, и вѣщата ли падѣда е
на новитѣ който са очаква тѣхъ дни,
защото бывшійтъ, може са каза, съ
нѣколко агы е главната причина за
да станѣтъ тѣхъ злоупотребленія.

Отъ казаното до тука излѣзва, че
всичко злото лѣжи у най-долнитѣ
разредѣ чиновници, които сѣтъ въ пря-
мо спомненіе съ населеніето. а че туй
злото като са поддрѣтъ или покровител-
ствува отъ единъ модиринѣ или кай-
маканинѣ, никаква правителствена мѣр-

ка не е въ състояніе да го искорени.
Истина е, че азилѣтъ на единъ та-
къвъ управитѣлъ удовлетворява до ней-
дѣтъ обиденото населеніе, но достатѣч-
но ли е това за излѣкуване на злото
въобще въ държавѣтъ, когато истѣтъ
тойзи управитѣлъ утрѣ са назнача
на друго мѣсто, за да пропиши пѣкъ
тѣ отъ неговитѣ злоупотребленія?

Тука е всичката важность на въ-
просѣтъ, тука са заключаватъ всичкѣтъ
реформы и на туй трѣба да са
терпи потребнитѣ цѣтъ. Огдѣлѣтъ до-
бритѣ чиновници отъ лошитѣ, упот-
рѣбете първитѣ на приличнитѣ имъ
мѣста и исклучѣте за всегда послѣд-
нитѣ отъ службѣтъ, и вый ще видѣте
че сѣмѣстующитѣ з-копѣ сѣтъ доста-
тъчны да осигурѣтъ правосудіето въ
държавѣтъ и да прѣстане всяко оплак-
ваніе отъ страна на населеніето.

Подписката на спомоществованіята стапа:
Въ Цариградъ при Нв. Найденова
Редактора и притежателя — Анонимъ-Ханъ
№ 14.

Статіи и дописки за общепознати и на-
родны работи са въбѣтватъ съ благодареніе,
но въ всякой случай трѣба да са сна-
бдени съ потребнитъ подписи.

За частни извѣстія са плаща по 2 гроша
на редѣ.

Исправенитѣ съ обнародваніе статіи и
дописки на задѣтъ са не вращатъ.

тѣ войнѣ, да запеме спрямо источ-
нитѣ свѣтъ оуи положеніе, до което
са домогване прѣдѣ 1854 л. и да на-
ложѣ на В. Портѣтъ оуи условия, подѣ
които тя разбира осѣмѣщеніето на
прогласенитѣ прѣобразованія, за които
поменуване съобщеніето на «Официал-
нитѣ Русскій Вѣстникъ»? Поли-
тическиятъ мѣжѣ и дипломатѣтъ въ
Петербургѣ сѣтъ доволно прощѣтѣ-
ли и прѣдвидливи, — прилага тѣзи
които мислятъ тѣй, — што да оцѣ-
нитѣ исключителностѣтъ на положе-
ніето, въ което са намѣрва днесъ за
днесъ Русската Имперія и да размы-
слятъ че, ако прѣвратѣтъ днесъ туй
благопріятнѣшо благоврѣмѣ, възмож-
но е утрѣ да го изгубятъ невѣзрат-
но, защото бѣдѣтъ е неизвѣстно,
а съ него заедно и измѣненіята на
политическѣтъ международны отно-
шенія.

На туй заключеніе основани мнози-
на отъадохъ твърдѣ серіозно значеніе
на извѣстіята за военнитѣ движенія
въ Россіѣ и са обзѣхъ отъ страхъ,
като хесапѣтъ слѣдствіята на туй
застрашително срѣщу В. Портѣтъ поло-
женіе на съединѣтъ русскѣтъ държавѣ.

Работата е, че туй заключеніе е по-
грѣшително въ самото си основаніе.
Първо и първо не са вижда съвѣтъ
истинно това, дѣто изобщо са казва,
че Германія нѣтъ непосредствени
интереси на Истокъ, и че съвѣтъ хлад-
покрѣвно бы погледѣла на какъвто
и да было прѣвратѣтъ на Источнѣ Е-
вропѣ. Судбината на Дунава твърдѣ
много ѣтъ интересова, когато отъ дру-
гѣтъ страна, като има прѣвъ видѣ едно
пѣтъ далечно бѣдѣтъ, не може, разбира
са, да мысли че осигурава своитѣ
общы интересы, като съдѣйствува за
извѣтнѣрно увеличаваніе на вліаніе-
то и силѣтъ на еднѣтъ който и да е
отъ свѣрнитѣ сили, увеличаваніе,
което безъ сумнѣніе ще повреди сѣмѣ-
стующѣтъ днесъ помежду тѣхъ
равновѣсіе, не въ полѣтъ на Германіѣтъ.

Судбината на Дунава интересова
повече непосредственно австрійскѣтъ
Монархіѣтъ, който отъ другѣтъ странѣ
никѣтъ не желае, разбира са, да види
десетѣтъхъ милионы горѣ-долу отъ
своитѣ Славены както и славенскѣтъ
въ Турціѣтъ народы съсредоточены о-
коло исключително славенскѣтъ силѣ,
а себе си тѣй исключѣтъ отъ славен-
скійтъ свѣтъ, както битвата на Са-
довѣтъ ѣтъ исключѣтъ отъ германскійтъ.

Тѣзи които мислятъ, че Кабинетитѣ
берлинскій и вѣнскій са владѣтъ въ
источникѣтъ политикѣ на съюзитѣтъ
своѣтъ свѣрнѣтъ силѣ, въруватъ че тѣ-
зи двѣ сили сѣтъ рѣшили да пожѣрѣ-
ватъ собственитѣ си на Истокъ ин-
тересы заради причины по общы и ко-
то са отъадохъ до утвърженіето на
самото частно сѣмѣствованіе, както е
то сега слѣдъ послѣднитѣ свѣрѣмѣны
слѣбія. Но туй прѣдположеніе е,
както казахъ, твърдѣ малко да вър-
ване, а много и важны причины у-
твърѣтъ че съгласіето и споразумѣ-
ніето на тритѣ свѣрнѣтъ силѣ, върху
источнитѣ работы, ако дѣйствително
има такъвъ нѣщо, не е възможно да
са основава на нѣкое исключително
начало, нѣтъ пѣтъ на условия неравны
и които сѣтъ противны на законѣтъ на
равновѣсіето, които сѣтъ толкозъ необ-
ходими за опазваніето и утвърженіето
на европейскійтъ мирѣ.

Одържаніето на *статуквото* въ
Истокъ сѣтъ подлежаще измѣчванитѣ у-
лучшенія е единственната основа, на
който бы было възможно да са осно-
ве трилѣтний съюзъ и споразумѣніе,
и чрезъ който бы было възможно да
са осигури мирѣтъ, който толкозъ е

Въ Цариградъ при Нв. Найденова
Редактора и притежателя — Анонимъ-Ханъ
№ 14.

Статіи и дописки за общепознати и на-
родны работи са въбѣтватъ съ благодареніе,
но въ всякой случай трѣба да са сна-
бдени съ потребнитъ подписи.

За частни извѣстія са плаща по 2 гроша
на редѣ.

Исправенитѣ съ обнародваніе статіи и
дописки на задѣтъ са не вращатъ.

Паселеніето и слѣдователно на всеоб-
щитѣ интереси на държавѣтъ. По за-
щото числото на чиновницѣтъ е го-
лѣмо, а между голѣмото тѣхно число
всякога ще са намѣрятъ и такъвъ
хора, които не сѣтъ провѣщѣли въ всич-
ко, които имѣтъ по нѣкой педоста-
тъкъ, които струватъ погрѣшкы и ко-
то по единъ или по другы начинѣ мо-
жатъ да дойдатъ въ стѣлкновение съ
законѣтъ; противъ такъвъ чиновни-
цы естествено и населеніето трѣба
да са оплаква и правителството е длъ-
жно да зема въ вниманіе туй оплак-
ваніе, да употреби всичкѣтъ си ма-
дростъ и законны средства, да испита
по тѣмъ и по който начинѣ му е
драго работѣтъ, што и законѣтъ да
са задоволи въ обиденіѣтъ да са удо-
ветворѣтъ.

Всичко това до сега не е ли ста-
вало, ще ни кажатъ, а защо непочи-
таніето на законѣтъ изъ день въ день
взема все по-голѣми и по-голѣми раз-
мѣри? Не туй ли доказватъ много-
бройнитѣ оплакванія отъ страна на
мирието и вътрѣшното населеніе,
особенно въ послѣднитѣ тѣзи врѣмена,
когато злоупотребленіята достигнѣтъ
до най-высшѣтъ си степенъ, и то
тѣмъ тогава, когато отъ една стра-
на Н. Вел. Султанѣтъ тържественно
прогласи при другѣтъ и новы рефор-
мы, а отъ друга. централното прави-
тельство, на чело на което е махмудъ
и правдолюбивъ великій везиръ Мах-
мудъ паша, издава заповѣди врѣтъ за-
повѣди и наставленія врѣтъ наставле-
нія за точното изпълненіе на законѣтъ?

Отъ туй стображеніе водимъ, нѣтъ
смы дѣлѣтъ отъ да укоримъ цѣлѣтъ
организмъ на чиновничеството, има бо
разлика между правитѣтъ и кривитѣтъ,
тѣй що да нападамы на цѣлѣтъ озпн
разредѣ хора, които сѣтъ и отъ ползѣ
на населеніето и на държавѣтъ необ-
ходимо потребни, и безъ които дър-
жавното управленіе е невъзможно.

Ужасно бы было истинѣтъ да са
осади цѣлѣтъ разредѣ на чиновни-
чество, но ѣне по-ужасно е, спо-
редѣ насъ, когато спореното беззаконіе
отъ единъ кой да е чиновникъ не
са наказва строго и злото, вмѣсто да
намалѣе, все повече и повече са у-
величава и хваща корени!

Исповѣдамы, че не трѣба да въвр-
замы дѣтѣто заедно съ водѣтъ изъ ко-
рыто, споредѣ пословицѣтъ, не трѣ-
ба да земамы работѣтъ *иотора*; трѣ-
ба да оставамы това що е криво,
да оставамы оныя чиновници на кон-
то беззаконіето е съ дѣла доказано и
съ факты засвидѣтелствувано, и да и-
скамы отъ правителството строгото имъ
наказваніе, тѣй що числото на такъ-
зито чиновници, да бѣде все по-мал-
ко въ държавѣтъ. Защото нападеніето
на цѣлото чиновничество по е за ни-
кого отъ ползѣ, и освѣтъ това, и са-
митѣ лоши чиновници не могатъ да
бѣдѣтъ наказани. Но за да са прѣ-
крати злото, или поне да намалѣе то,
като са отдаватѣ добритѣ чиновници
отъ лошитѣ, какъ трѣба да стане?

Ето въпросъ, който изисква и по го-
лѣмо проучаваніе и на който трѣба да
са обърне серіозно вниманіе, най-ве-
че въ настоящитѣ обстоятелства, а и
въ това именно състои нашата дума
за отношеніето на правителството спря-
мо цѣлѣтъ разредѣ на чиновничеството.

Появи са, да кажемъ, оплакваніе отъ
еднѣтъ който и да е часть на насе-
леніето противъ единъ бюлюкбашіа. про-
тивъ единъ модиринѣ, каймаканинѣ
былъ най-послѣ или мютесарифинѣ, и
туй оплакваніе достигне до ушитѣ на
великій везиръ. Въ такъвъ случай,
издава са заповѣдъ до Валията на о-

нуй мѣсто, за да са испита работата,
Валията пѣкъ отъ своѣтъ странѣ изда-
ва другѣтъ заповѣдъ до мютесарифина,
послѣднѣтъ до каймаканина или мю-
дирина, ако беззаконствованиятъ чинов-
никъ е Субашіа или Бюлюкбашіа. Тука
въ междилѣтъ са изграва такъвъ
комедія, която свършва обикновенно съ
оправданіето на злосторника: туй о-
правданіе са враща на задѣтъ прѣтъ и-
стѣтъ каналъ, и злото, вмѣсто да са
искорени, хваща по дебѣлъ корень и
тѣмъ на оныя които сѣтъ осѣмѣли
да издигнатъ гласъ си противъ него.

Въ такъвъ случай, какво да ти прави
мютесарифинѣтъ, какво да ти прави
Валията и какъ великій везиръ да у-
знае истинѣтъ че да прѣтъ злото
пѣтъ корень? Това което казвамы за е-
динъ Бюлюкбашіа, много пѣтъ може
да са припише и за единъ мютесарифинѣ,
а че най-послѣ и за единъ Валия.

потребен на тритъ тѣзи и на всички други европейски сили. Но нѣма никакъ който да не приема пачалата на едно такъво споразумѣние и съдѣйствие, и следователно не виждамы кого би видѣла за пужно да заплаши Россія съ съредоточяването на войскитъ си. За забвѣжване е въ сжщото врѣме че телеграмитъ изъ Лондонъ не са е потвърдили още отъ по положителни извѣстия, и че свѣдѣнията изъ Вѣннъ отнежатъ всякоя важностъ на тогиз телеграмитъ, като утвържаватъ че движението на военни пѣхон русскы тѣла е станало поради распоряженята на новѣтъ военны организации въ Россіи, които опредѣляватъ да ставатъ подобни прѣмѣтванія сѣдъ есеннитъ военни упражненія.

За русското съобщение.

Последнитъ европейски вѣстници утвържаватъ, че съобщението на русскитъ «Официаленъ Вѣстникъ», направило извъредно впечатлѣние на политическитъ кръгове и на публикитъ въобще, и всичкитъ вѣстници критикуватъ на пространно туй извѣщение, като важитѣе събитіе. Достойнствително е, че английскитъ и френскы вѣстници, които другъ пѣтъ бѣхъ обявили кръстоносн войнъ противъ русскитъ печатъ за реченното силно заевлѣние, ограничаватъ са въ това, дѣто да утвържаватъ че тогиз языкъ на русскитъ органи не показва никакъ промѣненіе на русскитъ политикъ, по тѣлува идентъ, отъ които още отъ начало са е вѣдущевлявалъ петербургскитъ Кабинетъ, относително до источнитъ работи.

Единъ Парижскитъ вѣстникъ, който минува за полуофициаленъ органъ на министерството на външнитъ дѣла въ Франціи, като са старае да уталожи страховетъ които произведе съобщението на русскитъ «Официаленъ Вѣстникъ», забвѣжва, че туй извѣщение е напълно съгласно съ языкитъ, който всякога е употребявала Россія. Днесъ Россія праведно мисли, — прилага реченнитъ вѣстникъ, — че е настанилъ частъ да са разгледатъ задлженіята на В. Портъ и да и са покаже строгостта, съ коикто тѣзи задлженія ще и са припомнятъ, ако стане нужда за това. Членътъ прочее на «Официалнитъ Вѣстникъ», прилага френскитъ листъ, не показва никакъ промѣненіе на русскитъ политикъ и следователно не трѣбва да безпокои никого. Най послѣ френскитъ вѣстникъ изразява въ заключеніе мнѣніето си, че цѣлата на рѣшеніето на мѣнотитъ въ Истокъ сѣстон въ улучшеніето на *статукото*.

Берлинскитъ «Народный Вѣстникъ», органъ тоже полуофициаленъ, въ вторитъ си членъ за русското съобщение казва слѣдующето: Сподѣлямы отъ край до край размышленіята на «Вѣнскитъ Вечеренъ Скороходецъ» за съобщението на русскитъ «Официаленъ Вѣстникъ», защото, като земе човѣкъ прѣдъ видъ всичко що са направили до сега Сѣвернитъ Силы относително до възстаніето въ турскитъ области, не може да не приеме, че когато положеніето на работитъ съвършено са разясни, тѣзи сили ще земжъ потребнитъ мѣрки за да улучинатъ серіозно и дѣйствително настоящето състояніе на христіанскитъ славенскы народы въ Турскитъ Дѣржавы. Въ членътъ на русскитъ «Официаленъ Вѣстникъ» нищо друго не видѣхмы, освѣнъ извѣстанието за тѣзи мѣрки, а не никакъ уклоненіе отъ политиката, която до сега изобщо са слѣдували тритъ Имперіи.»

Искусственото затопляніе.

«Липшеніето пѣтъ недостатъчността отъ искусствена топлина въ зимно врѣме произвеждатъ едно изнеможеніе подобно на оноа — произведено отъ недостатъчността на храната.»

Bouchardat.

Хигиената има за цѣль пазеніето на здравіето и физическото подобряване на сѣкой човѣкъ частно и на сѣкой народъ въобще. Правилата на тѣзи наука пазятъ човѣците малко че

иматъ да тѣлятъ отъ болѣсти, а лѣкарите не ще иматъ често теготата да зграбчатъ ране предъ опези болѣстни случаи, предъ които толкознервенитъ опити и безчисленитъ срѣдства са безсилни! Хигиената е само то спасеніе презъ страшните опези и смъртоносни бурни, нарѣчени епидемии. Сѣкво срѣдство употребено отъ лѣкаритъ не само не постига цѣльта си но е и вредително ако то не е придружено отъ изпълненіето на хигиеническите правила. Често човѣкъ употребява срѣдства за да упзи живогътъ си, а тѣзи срѣдства, вмѣсто да послужатъ тѣй, му го подкопаватъ а по нѣкога го и лишаватъ отъ него; между тѣзи срѣдства е искусственото затопляніе.

Човѣкъ е отъ онія животни, които иматъ постоянна топлина. Срѣдната му температура не надминува 37°—38° (целзийс). Тѣзи топлина, както и топлината на другите животни е сѣдствие на гореніето, което става въ тѣлото му чрезъ дѣйствието на кислорода който са пѣтвѣ въ въздуха. Обикновено, топлината на човѣка са поддържа отъ еденіето на тѣлестите, сладките и брашнените хранителни вещества. Но това е достатъчно само тѣмъ легото топлината не е подоло отъ 14° до 20°. Обаче разна обстоятелства са причини щото той да живѣе и въ такива мѣста, въ които, постоянно, или както по насъ, нѣколко мѣсена въ годишната температура е такова, каквато не му позволява да живѣе само съ животната си топлина; отъ тукъ са е родила нуждата на искусственото затопляніе.

Искусствената топлина са произвежда отъ гореніето на въглерода на сгарѣнитъ (дрва, разни видове въгленни, камъши, лайна и проч.), които, като зематъ кислородъ отъ въздухитъ преобрѣщатъ са на въглена кислота и на вода. А понеже гореніето не е никогъ свѣршено, сгарѣнитъ произвеждатъ и други вещества, като: пониска въглена кислота (oxide de carbon), еднитъ газъ съставенъ отъ водородъ и отъ въглеродъ (carbure d'hydrogene), оцетна кислота, креозотъ, частички отъ педогорени въгленни и проч., а ако са горятъ камъши въгленни, — и токсюртеи газове. Тѣзи произвеждатъ на гореніето са почти сичките вредители на здравіето, а повечето отъ тѣхъ са и смъртоносни, когато влѣзатъ чрезъ диханието въ обѣли дробъ и въ кръвта.

Знамо врѣме огнѣтъ са клѣде на камъши, мангали и въ соби (куабери). Камината не малко прѣди на здравіето и на икономіята. Куминѣтъ и не може да истегли вѣтъ отъ къщата произвеждатъ на огнѣтъ; напротивъ едно доста голѣмо количество отъ него са синаса съ въздухитъ на стѣната.

Димѣтъ, като излази презъ куминѣтъ зема съ себе си едно голѣмо количество (1/2—3/4) отъ топлината, която произлиза отъ гореніето на сгарѣнитъ, и тѣзи топлина е изгубена въ вѣрда на здравіето, като остави жилището не добре затоплено, и на икономіята, защото едно голѣмо количество сгарѣнитъ отиватъ безъ полза.

Мангалите обикновено са клѣдѣтъ съ въгленитъ; те произвеждатъ голѣмо количество по низка въглена кислота, които е единъ отъ най отровнителните газове. Не са минува безъ да са забвѣжжѣтъ нѣколко мѣртви, отровени отъ този газъ, и нѣма човѣкъ, който, като са е топлинѣтъ са мангалъ да не е осѣтилъ зомитѣ му сѣдствіи.

Собитѣ са най згоднитѣ апарати за затопляніето. Тенекитѣ и тученитѣ са най економически, понеже зематъ почти сичката топлина отъ гореніето и я съобщаватъ на въздухитъ на стѣната. Желѣзните соби иматъ дошо това дѣто са затоплятъ лесно и истиватъ лесно; дѣто теглятъ влага отъ всичкитѣ пѣща които са нампратъ въ стѣната и заедно съ пѣл малки органически частички, които, изгорени по повърхността имъ, даватъ една лоша мизерия; и най послѣ дѣто чрезъ истегланието на влагата на въздухитъ докарватъ едно неприятно възхваніе на гжрлото. Собитѣ направени отъ печенъ прѣжѣтъ и отъ порцѣланъ не са затоплятъ толкози лесно и не отстъпатъ сичката топлина, но отъ друга

страна те не представляватъ неудобствата на желѣзните.

Собитѣ, когато са добръ направени не оставятъ нищо отъ произвеждението на гореніето; а нѣщо повече те чистятъ въздухитъ на стѣните.

Единъ добръ апаратъ за затопляніе трѣба да изпълнява слѣдующите условия:

1о Да не развали въздухитъ на обитанитѣ мѣста чрезъ произвеждението на гореніето, или чрезъ малки частички отъ сгарѣнитѣ.

2о Да не остави въ обиталището въздухитъ, който е изгубилъ кислороса си отъ гореніето, по да го веди презъ куминѣтъ.

3о Да дава доста топлина и да изгари съвѣтъ сгарѣнитѣ.

4о Да не произвежда извѣдѣжѣтъ голѣма топлина, а че послѣ да истива скоро.

5о Да бѣде съразмѣренъ съ голѣмината на обиталището.

Тѣзи условия са изпълнятъ по добръ отъ собата. Направената отъ туган или порцѣланъ соба е най сгодна за здравіето. Желѣзната соба, като по добра отъ камината и отъ мангалѣтъ и като по едина отъ другите е добри за хора които не могатъ си направитъ прѣсена. Мангалитѣ трѣба да са изоставятъ въ забвѣніе, а камината, като е исклучителна въ селатѣ трѣба да са построява съ високи и тѣснѣ куминѣтъ, за да може да испулни поне нѣколко отъ горнитѣ условия.

Нужното за поддържаніето на здравіето затопляніе трѣба да бѣде между 14°—20° целзийс.

Д-ръ Г. Хахановъ.

Казанлъкъ, 26 Сѣт. 1875.

Напитъ Читалища.

Прѣди нѣколко врѣме глѣчката за отварианіето на Читалищата грѣшко е ченѣ отъ всичкитъ крапца на нашѣтъ любимъ татковинѣ, глѣсѣтъ изъ срединѣтъ и са издигане високо и прогласяване свѣтитъ. Нашата журналистика, която на сѣдѣ благодарности, публикуваше дѣлѣ членове върху тѣзи свѣти заведенія, и насърчава прѣдприимачитъ за урежданіето имъ. Устави са съставихъ, и тѣ блещихъ като звѣзды на челата на тѣзи заведенія. Названія имъ са дадохъ отъ добри по добри, тѣй що само тѣ бѣхъ доста да развѣлуватъ душата на човѣка отъ радостъ. И тѣй Читалищата са поевихъ на българскитъ хоризонтъ; евижъ са тѣ като пѣхон кометѣ, и са замнахъ по своѣкѣ орбитѣ. Ако и да има еще нѣкои да блещукатъ тукъ тамъ, но тѣ сѣзватъ малко по малко по бѣгровѣтъ на хоризонтѣтъ. Мракѣтъ са полуотвара за да ги приеме и да угаси, о свѣти заведенія, вашето дѣлѣтно блещукане.

Епохата на Читалищата, тѣй да кажемъ, прѣтѣмъ. Глѣчката, която прѣди малко ечеше, прѣстѣна отъ да зѣпни. Читалищата, които бѣхъ дошли като гости, които, слѣдъ като имъ са порадвахмы за едно късо врѣме, отидохъ си, и ни оставихъ да тѣжѣмъ за тѣхъ. Ако и да има нѣкои отъ тѣхъ еще да сѣществуватъ, като напримеръ: въ Пловдивъ, въ Старъ Загорѣ, въ Туличъ, въ Сѣтѣвъ и въ други нѣкои градове, които за сега отговарятъ до негѣдъ на цѣлѣтъ си. Но по многото са заспали съвъ лѣтергический, отъ който пѣма са надѣждѣ, че ще са събуджѣтъ. И тѣй Читалищата, които прѣди малко прогласихъ свѣтитъ, чрезъ съставеніето си, днесъ стоятъ въ мртвъ енерѣжъ, и нѣма ги почти никакъ.

Цѣльта на съставеніето на Читалищата бѣше, да са помогне въ дѣлѣнитѣ обстоятелства на синоветъ на нашето отечество, които са стрѣмѣтъ къмъ своето окупыване. Цѣльта на тѣзи заведенія бѣше, казвамъ, да раскѣса черното було, да распрѣне въглата, тѣмнитъ облаци, които, за зѣмчѣсть, покрыватъ българскитъ хоризонтъ, та да отворятъ мѣсто на свѣтлѣкѣтъ лучи на просвѣтътъ, та да озарѣтъ масѣтъ на народа. По тѣзи заведенія изпълнихъ ли мисѣитъ си, за който бѣхъ повикалъ? Не, разумѣва са, защото резултатитѣ, които са очаквахъ отъ тѣхъ, не излѣзохъ

тѣй удовлетворителни. А кой е причината на това? Нашето скоросно сгорѣщѣване, а при тога и нашето скоросно изгубяване, съ еднѣ рѣчь, нашего прибрѣзване къмъ всяко пѣщо. Тука си припомямъ стиховетъ на еднитъ френскы поетъ, който като иска да опише пѣтерѣливостѣтъ, прибрѣзуваніето на хората, казва:

«Едно злоуравно момче, намѣрило глѣздо съ не добръ еще оперушнѣны птичета, и бѣднитъ мѣпечки елѣщо имали крапца. «Бѣждѣте свободны, казало то, всяко живо са движи въ свѣтътъ, и за вѣсъ е опредѣлено да са рѣте въ въздухитъ.» Всяко птиче очаровано и омаено отъ само себе си, искача изъ затопленото глѣздо и насърдчено съ първо тласкуване, опитва са вторитъ пѣтъ да хвърне, и на третитъ, увѣ! то загива, и ето какъ: Едно са смизва като пада, друго умира отъ глѣдъ, трете загива по дѣстрытъ покѣе на лукавѣтъ котѣж, четвѣрто става пѣчка на острогледѣтъ усорлицѣ, и най послѣ въ глѣздо то не остава нищо едно птиче.»

«Да оставимъ всичко на врѣмето; всичко пристига съ него. Това е една наука, която хората не разумѣватъ; тѣ губѣтъ и опростиватъ бѣдѣщето си чрезъ пѣтерѣливостѣтъ, чрезъ прибрѣзването. Безъ да расправимъ на дълго върху това, ще кажемъ само една думѣ, която сгубва повече отъ стѣ нашесны томоу «пѣтерѣлитѣ са сѣздадени да хвъркатъ, но трѣбва по насърѣтъ да са оперушнѣтъ.»

Горнитъ думѣ на славнитъ френскы поетъ, зематъ смѣлостѣтъ, да ги приспособимъ на нашето прибрѣзване за отварианіето на Читалищата. Нѣй съставихмы тѣзи заведенія съ голѣма ревностъ, приехмы ги съ голѣмъ въторѣтъ, но тѣ са отдалечихъ отъ прѣдначертанитъ за тѣхъ пѣтъ, та са изгубихъ, по причинѣ на нашето прибрѣзване. Грѣшката за пропаданіето на Читалищата не може да са отдале на неспособностѣтъ на народа. Но на тѣхнитъ съставители, на прѣдприимачитъ на тѣзи заведенія; защото испърво са зазѣлитъ горѣщѣ-горѣщѣ за урежданіето имъ, а слѣдъ малко изстѣпаватъ и ги наущатъ, наущатъ ги, казвамъ, безъ никакви благословны причини. Намѣтихъ, съставеніето на Читалищата е едно дѣло отъ най труднитъ, но въ сжщото врѣме то е и отъ най похвалнитъ. За юва съставителитъ имъ трѣбваше да постоинствуватъ въ прѣдприятіето си, и да са трудятъ да побѣзватъ всякъ мѣнотѣжъ, който би са испрѣчила на пѣтътъ имъ. Знаио е, че вѣско ново ввеждане всяко начало е мѣчно. За това трѣбваше куражъ, сѣгласіе и постоинство.

Но да ли наеята за съставеніето на Читалищата са е породила сама по себе? Не, разумѣва са, защото ако тѣзи идея бѣше са породила въ насъ смѣлитъ, то тѣзи заведенія щѣхъ да сѣществуватъ. Нѣй видѣхмы, че Европейскитъ просвѣтени дѣржавы иматъ библиотеки, чрезъ които са старѣжѣтъ да распрѣстриватъ ученѣлюбивы идеи въ масѣтъ на народа, и нѣй по подражаніе тѣмъ съставихмы подобни заведенія, съ сѣщитъ цѣль, но отъ такова подражаніе, разумѣва са, пѣма никаква трайностъ.

Като казвамъ, че нѣй съставихмы Читалищата си по подражаніе, може нѣхон господиновици да ми възразѣтъ и да ми кажатъ, че българскитъ народъ са пужно въ подобни случаи да подражава. Да, това е тѣй, нѣй него отгичамъ; защото ако са чака щото Българскитъ народъ да добѣе въ сѣзаніе и да почувствува нуждѣтъ и облажѣтъ отъ такъва заведенія, то би трѣбвало да са минѣтъ много години. Но и въ този случай, нѣй не отдалѣмъ пакъ грѣшката на съставителитъ на тѣзи заведенія, които не умѣхъ да ги одържатъ, които не умѣхъ, казвамъ, да убѣдѣтъ народѣтъ да ги обикне. А причината на това е, както казахмы по горѣ, скоросното наше сгорѣщѣване и скоросното изстудяване къмъ едно пѣщо, еще и отъ прибрѣзваніето, отъ незрѣлото размѣслѣване на съставителитъ на тѣзи заведенія, които стоятъ днесъ на мртвотѣ.

Нѣйне искамы, като виждатъ читателитъ, съ това отговаряне да уклѣ

равамъ тѣзи сѣкны заведенія, да лѣчѣ е отъ насъ тѣзи мислѣтъ, то и Българинъ, азъ земамъ смѣлостъ, да произнесѣ откровенно, безъ задѣнѣ мислѣтъ, върху върѣнитѣ тѣзи заведенія, и да кажемъ чѣпеч не отидохъ напредъ, всичкатъ, поспраме, че тѣ бѣхъ не въ сѣначѣ. Ако има нѣкой, който бѣдо докачи отъ това ми отзовава, нека сжщо тѣй безпристрастенъ фактично да го опровергае, и приежъ че сѣмъ бѣлъ изгубилъ.

Загоріи Б. Досъ

Дописки на «Напрѣдъкъ»

— о —

Одринъ, 1/12 Ноемвр. 1875.

1-не редакторе!

Слѣдъ тѣзгодишното урѣждане на нѣтъ, училищата ужъ са поминали добръ рѣтъ; а и други нови сѣ Оскѣнъ училищата въ Калѣто, Кирпрѣи два мѣсѣца са вече отворѣнѣ въ Калѣтъ, глѣто е най нѣ българското населеніе и главо врѣме са събрахъ повече отъ 50 а и добри надѣжъ имѣа са сѣ повече, защото доста Българскѣ грѣкѣтъ училища въ рѣченната мо че неприятели ни присѣтъ иждѣ простодушнитъ Българѣ, дѣте, които ходи въ българскитъ ще бѣде записано аскѣръ, а бѣла са погуби отъ правителството глѣпѣны душѣ, които е срамѣна, шѣтъ, но азъ сторѣхъ да имъ домъ нѣщо за тѣзи глѣпѣности тукашнитъ грѣкомѣни, подгѣтъ ра са, отъ самитъ тѣхѣнъ нѣтъ видѣте о какви средства са прѣнизилъ тѣдѣтъ. Какъ и да е, дойде, въ който ще имъ са поурѣтъ рога и по тѣзи мѣста!

Обишната е вѣзла вече въ сѣ една доста опитна учители, отвори дѣлаческо училище въ речена Киринѣхана. За всичкитъ на дълго ще имъ пишѣтъ въ втори синомѣнъ нѣщо и за вѣтрѣнѣ патриаршескитъ апостоли по Одрпархиѣ.

На много села, казвамъ оченѣ свѣтъ хора отъ странѣ на грѣдѣ за да влѣзѣтъ въ тѣзи обѣнитъ българскы населенія, които глѣлѣ благословеніето му отъ нѣрзаны къмъ общината на сѣ зарѣхата. А и доста села въ рѣса потѣрѣватъ на лукавѣтъ душѣ който са отгичѣтъ отъ хлѣхъ, ще бѣде освободѣтъ чрезъ Патриаршіа отъ наказаніята които стѣното щѣло да положи на Бѣлѣ Чуй Господи твоитъ орѣдокѣнъ зумѣ! Двоица отъ първенцѣтъ зѣваніе на Вагѣна, отидохъ съ С. Загора, а Гърѣцѣтъ холѣтъ село и казвамъ: коѣи първѣтъ въ Бѣлѣгѣ ги испрѣчихъ вързани Загра; за това, отъ обыкъ къмъ бѣленіе, молигъ, да прѣбравѣтѣ пѣшитѣ на гр. Митрополиа и да утѣрѣнѣ сѣсѣкѣтъ си печатѣ.

Всѣдствие на тѣли неприятели на разириѣ мѣждѣ еднороднитъ че три села отъ по 100—200 и българскы, записали са на грѣло но до колѣко е велико тога, че вы каза положително.

Прѣдъ видъ на подобны рази гарското градско населеніе не е остане хладнокрѣвно, безъ да са потребитѣ мѣсто за мѣлѣтъ.

Тѣй, прѣди 5-6 дѣлѣ общѣнѣ на населеніето и Епарѣи право до великѣнъ незѣръ рѣкъ до Н. В. са умолява да сѣмъ въ ро българското населеніе въ архѣписѣтары, за обѣщѣніе и отъ лукавствата на грѣкѣтъ Иаѣровѣнитъ са въ него коѣи сѣмъ има по Епарѣиѣта, нужѣнитѣ и др. п.

Отпраща са тоже и друго Бѣженство, въ коѣто са спомѣтѣ мѣто и обстоятелствата пракѣщѣното населеніе да си отгичѣтъ — да добѣе архѣписѣрейтъ нѣ тригунѣлѣта на Гърѣцѣтъ охлѣдѣтъ ни къмъ Езарѣхата, и тѣврѣтъ въ прѣданіиѣта си нѣта наша Епарѣиѣ!

Оче не са е дѣло запѣтътъ помощъ за училищата ни. Всички ли е въ понѣитъ урѣдѣ Февзѣ паша да направи тога, нѣкъсѣне дождѣнитѣ на Вѣлѣнѣ Тѣли дѣло станѣло смущѣніе тѣ и Българитъ въ Чарѣнѣтъ, 1 1/2 часѣ отъ Сѣлѣтъ (М. И. тѣ нападѣли са нѣжѣнитъ си нѣкопѣто бѣше на брой 10 на пѣсѣловѣ. 3-мѣла отъ тѣхъ са сѣмѣртнѣни, казвамъ, а другитъ сѣ Рѣненитъ са прѣнесли въ Сѣлѣтъ. Турѣмѣтъ като влѣдѣтъ пушки, помыслили са ужъ е нападеніе, и тѣй, казвамъ, са достѣната и сѣрдѣцѣрадрѣтелѣна

Нѣкопѣтъ (Разгарско бѣрѣ) толерѣи 1875. — Глѣне Рѣданѣтъ нѣтъ побѣзѣванія, при стрѣ

Общи забълбъвания.

VI.

Приветствие на Урядника.

18). Когато Дружественият Съвет не се събрал, попълни се с настоящи Урядник, той е отговорен пред членовете на Дружеството и подлежи под възбуждения и решения пропозити в общия събрания пред всички Дружествени членове.

19). Ако който от възпитаниците прѣстои Урядникът, то според степеня на паша, под-жи: на събит от страна на Друж. Съветъ, възбуждения славяне на благодарности, и най-сигурно съвършено лишени от него.

20). Който от възпитаниците според неоправданит си грѣшки поведе въ нежеланост прѣд Дружеството и изгуби благодарности си, неговия настояник — отговорник е длъжен (според § 10, г) да исплати на Дружеството сички разноски, за колкото време си е училъ.

21). Който от възпитаниците веднага следъ съвършенето на училището откаже да учителствува, неговия настояник — отговорник е длъжен да исплати на Дружеството сичките разноски около изучаването му. Ако ли отказването стане от какъто вече е учителствувал дѣ-три години, тогѣзъ глоба за ще бъде платена на половина отъ разноските.

Заклучение.

Настоящия Урядник, прѣстъ и одобренъ отъ испикитъ часове на Дружеството «На прѣдѣтъ» въ общото годишно събрание, потвърденъ съ подписитъ нѣхъ и съ общо Дружествения прѣстъ, прѣдаде си на Дружествения Съветъ за утвърждение.

Висна, 11/23 Май 1875.

Членове на Българското Дружество «Напредѣкъ».

Възстанието.

Европейскитъ вѣстници слѣдватъ да обнародуватъ прѣвзвѣдени нѣкои извѣстия за възстанието въ Херцеговинѣ, па да казватъ че то ще са одриги прѣзъ всички зими. Тѣтъ обнародуватъ единъ телеграмъ, който казва че Турцитъ житѣли въ Херцеговинѣ били много раздразнени, че правили тайни събрания въ джамии и са приготвяли ужъ за общо клѣне на всички християни въ Мостаръ и въ много други градове. Тойзи телеграмъ били испратенъ отъ Рагузъ до «Нордъ», отъ който го зепъ и други европейски вѣстници, и направилъ, разбира са, неблагоприятно впечатление на европейскитъ публичн. За добръ честъ тойзи телеграмъ са опроверга въ време отъ Цариградъ и са доказа че то било измышлена отъ дописникъ на речени вѣстникъ и духовецъ са успокоили.

Друго подобно извѣстие казва, че десетина Бошнаци воеводи рѣшили да слѣдватъ на всякой начинъ възстанието и че п. малъ намѣренъ ужъ да свикатъ едно народно събрание (!) и да са споразумѣватъ съ главарицѣ на херцеговинскитъ възстаници, за да съставятъ прирѣшено народно правителство.

Ето и други по-нови извѣстия:

«Вѣдъ чети отъ около 200 възстаници нападна пенатѣно нѣкои турски села близо до Гадио и отиде много житици. Турцитъ войски погнаха възстаниците и като ги пристигнаха убиха и заробиха нѣколко души отъ тѣхъ. Едно съблѣвание станъ п въ тѣснѣнѣтъ на Дугъ.

«При Билеке, Турцитъ съсредоточаватъ 8,000 сълѣти, за да отидатъ къмъ Никшичъ. Нѣколко отидѣния възстаници са съсредоточили близо при Пивъ подъ прѣводѣлството на Лазаръ Шотичъ.

Писалицето на Печатѣ на Високи тѣж Портъ съобщава слѣдующето:

«Споредъ единъ телеграмъ отъ Н. Вис. Серверъ паша и отъ 2/14 Ноември, възстанически чети, доста много на брой, прѣминаха границитъ прѣзъ Пивъ. Важна битва станъ въ Мурадинѣ въ околностѣ на горнитѣ, честъ и възстаниците са разпрѣснѣли, като останали на бойното поле повече отъ 500 до 600 мъртви, отъ които една частъ бѣха Чергорци.

Слѣдующитъ телеграмъ отъ 24/5 Ноемвр. е отпратенъ до министерството на военнитъ дѣла отъ команданта на Мехмедъ Али паша:

«Возстаниците отъ Шарата, отъ като са разбѣли въ биткѣта на Орачаницѣ, съединили са заново и свѣрзали даже съ единъ тѣхъ тѣснѣтъ мостъ рѣкѣтъ Тѣрѣ, отоду подъ Берджани. Подгенералъ Фуадъ паша, управителъ на крѣпостѣта Ташлазѣ, извѣстенъ за туй движение на възстаниците, трѣгнѣ срѣну тѣхъ съ три табура войски, засилили отъ табурѣта на редовитъ изъ Солунъ, гарнизонѣтъ на Чирко-Кришъ. Фуадъ паша изпратилъ съ единъ телеграмъ отъ днешнитъ датѣ, че пристигналъ да Берджани, въ понедѣльникъ, на 20 Октомвр. (1 Ноемвр.) надвечеръ. На частъ възстаници, които са намѣрени събрания на въсоичнитъ на Чирко-Кришъ, почнали да грѣмѣтъ противъ войскитъ, които отговорили тоже съ силѣтъ грѣмѣжъ. Възстаниците като не могли да устоятъ, отидѣли са на въсоичнитъ на Гирша, отатѣтъ Чирко-Кришъ.

На другия денъ, вторникъ, организиралъ тѣла за присѣнитъ и заидѣнитъ съ тѣхъ близкитъ въсоични. Прѣдъ видъ на туй движение, възстаническитъ чети обръзнаха на бѣгъ. Но мостѣтъ, който тѣ бѣха направили за да осигурятъ отбѣжението си,

като са бѣше заварилъ отъ нашитъ войски, възстаниците са приуцилихъ волею и неволею да прѣмѣтъ биткѣтъ, която трая нѣколко часа нѣщо и бѣше упорита. Следъ малко станъ една голѣма безредица въ редонетъ на непрѣтѣнитъ. Повечето отъ тѣхъ загинуха, а другитъ, повече отъ двѣстѣ на брой, върнѣли са въ рѣкѣтъ за да отидатъ на отсѣрѣнитъ страни, но всички са удавили въ неа.

Между умрѣлитъ които останали на бойното поле, намѣри са тѣлото на прочутиятъ Трифа, воевода отъ Беранѣ, тѣлата на баша му и на уйка му, както и на много Чергорци. У Трифа са намѣри едно писмо, което му било испратено отъ Чергорскитъ сенаторъ Паша Бошковицъ и мѣнѣстрѣтъ на военнитъ дѣла въ Чирко-Горѣ. Подписанитъ въ туй писмо насърчавали Трифа въ неговитъ възстанически чувства.

Нашитъ войски палѣ само трѣца умрѣли и 5 ранени.

Телеграмми.

БЕЛГРАДЪ, 11 Ноемвр. (п.) — Утвърдѣтъ че съществуватъ разногласия доволно сериозни между князи Милана и черногорскитъ князъ Никола.

ТАМЖЕ, 12 Ноемвр. (п.) — Възстаническата чета, която са упривали отъ южнѣ Жарка, раздѣли са въсоичнитъ въсоични са забѣлѣвали въ градѣтъ нѣ.

ВИА, 11 Ноемвр. (п.) — Слѣбшението което са обнародува отъ официалнитъ вѣстникъ създалъ прѣвзвѣдени и без-контентни слухове, които са раздѣлиха за аудѣнитѣ, които нѣхъ генералъ Игатиѣвъ при И. В. Султана Никой отъ посланици въ трѣтъ Свѣрши Инери не е прѣлъ поз-лошене да направи постѣпки противъ на свѣрши-шо испровѣденитъ постановленитъ отъ тѣзи силѣ до тѣхнитъ въ Цариградъ посланици.

РАГУЗЪ, 6 Ноемвр. (п.) — Вѣсѣра Любобратичъ, като са вѣршавѣ отъ Петина, нѣмѣтъ отъ конѣтъ и стрѣли рѣжѣтъ си. Той са прѣнесе въ Катаро, дѣто са дѣлува.

ЗАРА, 6 Ноемвр. (п.) — Любобратичъ си испѣли рѣжѣтъ, като надѣлъ отъ конѣтъ. Инери са сега въ Кастелъ во, дѣто са дѣлува.

ВИА, 7/3 Ноемвр. — Възстаниците въ Херцеговинѣ имѣтъ намѣренѣ да свѣршатъ една комисиѣ въ Вилъ, Берлинъ и Петербургъ и едно прошение, съ което да прѣдставятъ оплакванѣта и желанѣта си.

ВИА 3/12 Ноемвр. — «Политическата Корес-понденциѣ» обнародува единъ телеграмъ изъ Бѣлградъ, който казватъ, че сѣрбското правителство отбѣсна войскитъ си отъ границитъ и че испѣр-ло трѣгнѣнието отъ Бѣлградъ на народната гвардѣя. ЛОНДОНЪ, 2/12 Ноемвр. — Намѣстватъ изъ Петербургъ отъ 3/12 Ноемвр. че сѣрѣдъ прѣсти-тъ изъ Лондонъ започнѣ, три отидѣния отъ Петербургскитъ войски трѣбвало да бѣждѣ готови за служба на 1/3-й Ноемвр. Тѣзи отидѣния сѣ: 24-то отидѣние отъ пѣхотѣтъ подъ генералъ Баркае, 2-ро отидѣние отъ гренадирѣтъ на императорскѣ гвардѣи подъ генералъ Цирманъ, и нѣко отидѣния, 4-то отидѣние отъ пѣхотѣтъ подъ генералъ Шапино. Всичкитъ войски на южнѣ Россѣи са вече готови.

ЦАРИГРАДЪ, 6 Ноемвр. — (Официално). — «Въ послѣднѣ време са раздѣлиха слухове за нѣ-нѣ ужъ на Христѣнитъ въ Херцеговинѣ. Извѣзѣтъ отъ официалнитъ извѣстия, които испратѣтъ турскитъ началствѣ, които са помагали за това отъ В. Портъ, че речениитъ слухове сѣ съвсѣмъ дѣлѣни.

РАЗНИ НОВИНЫ.

— Главнитъ управителъ на брусенскитъ вѣстникъ си опрѣдѣлил за главенъ управителъ въ Янина, вмѣсто Акиѣвъ паша.

Нер. В. Князъ паша, членъ въ Държавния Съветъ, опрѣдѣлил са управителъ на по-мруцѣтъ въ държавѣтъ, вмѣсто Газиѣвъ бей, който са опрѣдѣлил главенъ управителъ въ Брусѣ.

— Прочитана въ «Фаръ аль Босфоръ»: «Опѣломощени сѣмъ да опровергавѣтъ телеграфическото извѣстие отъ англичѣтъ. Ха-ва ви движение на русскѣтъ войски. Въ-о-ката Порта не е прѣла никакво извѣстие за това, а и самото русско посолство опровергѣлъ нѣй категорически всѣко каквото и да било движение на русскѣтъ войски.

«Казанѣтъ, че главнитъ прѣдѣлѣтъ на споразумѣнието на трѣтъ имперѣи е опазванѣто на мирѣтъ; слѣдователно всѣко противъ него движение отъ единъ изъ трѣтъ имперѣи би са счело отъ другитъ двѣ като въпросъ отъ общъ интересъ, а Россѣя е доста благодарна шото да не прѣдѣлѣтъ съюзни-цѣтъ си.»

— Въ вторникъ управителъ на аген-цѣтъ Хава са повикалъ на В. Порта пѣ-сѣмѣралъ отъ министѣта на външнитъ дѣла И. В. Артинъ есенди за обнародуванѣто на телеграмѣтъ за русскѣтъ обръжѣвания.

— Отъ 28/9 Ноември пашѣтъ изъ Вѣ-нѣ, че търговѣта въ Сѣрбѣи сѣрѣла съ-сѣмъ; дюкениѣтъ и цѣлѣницѣтъ сѣ затвор-ни, и правителството испровѣдило хора въ Парѣжъ и Лондонъ, за да сключѣтъ заемъ отъ два милиона житици, около 25 милиона франка.

— Споредъ «А. Хералтъ», на 12/31 Октомвр. са нападнали отъ Черкези, жонущи въ околностѣта на Чирменъ, надзирателъ на желѣзницѣтъ Евирне—Саренбѣй Василъ, като минувалъ край линѣтъ на желѣзницѣтъ съ четири души Българѣ. Черкезитъ били придрѣжени отъ нѣколко Турци изъ Чир-менѣ. Осѣнѣтъ тона, слѣдъ нѣколко дни, сѣмѣнитъ тойзи надзирателъ са Хванѣлъ и са затворилъ въ Мустафа Паша.

Друго едно събитѣ, което казва истѣитъ вѣстникъ, може да има доста сериозни слѣдствѣта, случѣтъ въ понедѣльникъ, на 20/1 Ноемвр., когато минуваше едно военно отдѣ-ленѣ между Мустафа Паша и Харманѣи. Аскерѣтъ разгнѣлъ при 55 кмѣлометръ хѣлѣтъ п общѣта на нѣколко спрѣ-масы работници, както и келѣрѣтъ на вар-дѣтъ подъ № 15 при 55-кмѣ километръ «Ако, не са накажѣтъ достойно, казва Лѣв. Хералтъ, тѣзи достойно за накажанѣ работѣ, които често са случѣватъ, ще принудѣтъ работницѣтъ на желѣзницѣтъ на напусѣтъ работѣтъ си.»

Що искатъ Българитъ?

Подъ тойзи насловъ «Левантъ Хе-ралдъ» отъ вчера обнародува едно пи-сло, което нѣмѣтъ единъ прѣтѣлъ и-мѣлъ добрихъ да го прѣведе отъ англѣйскѣ и ни го достави за обна-родване. Нѣй му давали мѣсто въ листа си едно за любовитѣство на нашитъ читатѣли и друго, че що ще ни даде поводъ да поговоримъ въ единъ отъ идущитъ си броеве относител-но до изказанитъ въ него идеи, отъ които въпрѣчѣтъ повечето сѣ прола-сени отъ царскѣто правителство, но не сѣмъ приложени на дѣло.

«Нѣй прихвѣтъ, — казва Л. Хералтъ, — дознѣто смѣрсно изложение на българскитъ желанѣта, което вѣрѣмъ че мало различѣва отъ тона, което великитъ вѣзиръ е намѣ-сѣлъ да даде. То са съгласѣно въ всичкитъ смѣстѣнитъ точки съ проектъ за реформѣ на Серверъ паша, споредъ положѣнието на общитъ дописникъ на «Таймсъ» въ Херцеговинѣ, който въ едно свое писмо отъ Мостаръ, обнародувано въ «Таймсъ» отъ 11-мѣ т. прави едно хубаво описание на адми-нистративнитъ и общественѣта мѣлѣнѣти, ко-ито комисарнитъ на Портѣтъ сѣ срѣще въ опѣнитѣ си да положи проекта си въ дѣлѣние. Ето писмото:

Много са гонорѣ въ днешнѣ време върху чувствѣта на Българитъ къмъ турското пра-вительство. Нѣкои казватъ че Българѣтъ сѣмъ свѣршено неспрѣтѣлски распорѣженъ къмъ правителството, когато други опровергаватъ тона и потвърждаватъ, че българскитъ на-родъ е доста благодаренъ отъ настоящѣта администрациѣ. Но друго сѣмъ думѣтъ, а друго сѣмѣтъ факти. Помеже до сега не сѣмъ видѣлъ никакво точно изложение на бѣл-гарскитъ желанѣта, за своѣтъ дѣлѣностъ сѣмѣтъ, като любитель на народа си и като мѣлѣтникъ на императорскѣто Султаново пра-вительство, да кажи нѣколко думѣтъ върху той-зи прѣдѣлѣтъ, като са надѣмѣтъ че не ще бѣждѣ съвсѣмъ безъ ползѣ. Азъ ще бѣмъ кратѣкъ но искренѣтъ.

Не е много време отъ какъ сѣмъ били по-разни мѣста въ собственѣта Българѣи, Тра-кия и Македонѣи. Бѣмъ сѣмъ въ близкѣо смѣненѣ съ разнитъ класѣне отъ народа и сѣмъ азучилъ тѣхнитъ чувствования.

Сѣмѣстѣтъ ли прочее нѣкакво незадово-ленѣе помежду Българѣтъ противъ админи-страциѣтъ?

Да; всичкитъ народъ е незадоволенъ отъ нѣй. Но забѣлѣтъ тѣмъ, че тѣ не сѣмъ вѣдѣтѣтѣ отъ прѣжбѣностъ къмъ Султана, или къмъ неговѣто правителство, но са усѣ-щѣтъ прѣтѣвѣнитъ отъ единъ администра-циѣ, които не дѣмѣтъ не прѣдѣлѣтъ нѣ-тъ на Султана. Нѣкой не трѣбѣа да са лѣ-же въ тона; Българѣи е единъ пулѣтъ, кой-то може да избухне по всѣмъ минутѣ, ако не са земѣтъ потребитѣ мѣрки. Нѣй-крѣ-неиъ и несправѣдливъ бѣмъ бѣмъ и къмъ народа си п къмъ правителството си, ако кажиѣтъ другогѣе. Да са покрана болѣстѣта не е средѣното за изтѣкуванѣто и.

Какво искатъ прочее Българѣтъ? Отго-варѣмъ че тѣ желѣтъ:

1. Правосѣдѣто да бѣде равно за всѣ-чки. Това е една отъ най-необходимѣтъ нужди.
2. Бѣдѣтъ върху лѣбата, който са на-ложи на христѣнитъ прѣла единъ или двѣ «опѣи», да са уничижи. Това е твърдѣтъ жеко за народа. Той казва че не може вече да го трѣпи и нѣто разбира значѣнието на едно такѣвъ дѣждѣ.
3. Дѣстѣтъ да бѣде едно на десѣтъ, а не едно на осѣмъ.

4. Тѣзи десѣтъкъ трѣбѣа правѣно да са събира. Злоупотребѣнитъ въ събирѣнието на десѣтъкъ сѣмъ тѣхѣтъ голѣмѣ. По нѣ-ко сѣмъ мѣлѣзитѣ земѣтъ близо на полови-на, даже п повече, отъ всичкитъ произве-денѣи. Въбѣде мѣлѣзитѣ, били тѣ муха-медѣнѣи или христѣнѣи, постѣпѣватъ най-сво-мѣно. Тѣ станѣтъ господѣри въ сѣлата и распорѣжатъ както искатъ вѣмѣтъ на спрѣ-мѣхѣта.

5. Да са не принудѣва народѣтъ да ку-пува често тапи за мѣлѣнегѣ си.
6. Членѣтъ на градскитъ и сѣлскѣтъ съ-вѣтъ п бирѣнитъ на десѣтъкъ (мухѣри-тъ) да са избиратъ отъ народа, а не да са налагѣтъ отъ управитѣлѣтъ и отъ по-дол-нитъ чиновницѣ.

7. Градскѣта и сѣлскѣта полицѣа да не съ-стои искѣствѣно отъ мѣсѣмѣнѣи, но и отъ христѣнѣи.

8. Мѣлѣри, каймакѣи п други нѣкои управѣтели да бѣждѣтъ п мѣсѣмѣнѣи и христѣнѣи.

9. Помеже Турцитъ и Черкезитъ сѣмъ об-ръжѣвъ, туй сѣмѣто право да са даде и на христѣнитъ.
10. Когато населѣнието има оплакѣние про-тивъ нѣкой управѣтелъ или бирѣнтъ на де-сѣтъкъ, оплакѣнието му да чуѣа п да са зе-мѣа въ внимѣние отъ императорскѣто пра-вительство.

11. Всичкитъ прошенѣа да са земѣтъ въ-внимѣние и бързо разгѣждѣне.

Тѣмъ сѣмъ желѣнитѣ на Българѣтъ п мѣ-сѣтъ че желѣнитѣ имѣтъ сѣмъ законѣи. Всѣ-китъ тѣзи нѣща не са ли обемѣтъ въ Ука-зѣтъ п въ Хатѣнитъ на императорскѣто Сул-таново правителство? Но нѣто едно отъ тѣхъ е положѣно въ дѣлѣние отъ администрациѣ-тъ на Имперѣиѣтъ. Нека всѣко тона са по-ложи въ дѣлѣние отъ правителството п Бѣл-гарѣтъ ще бѣждѣтъ най-вѣрѣнитъ на-родѣ.

Нѣй сѣмъ въ голѣмѣ надеждѣ, че импер-аторскѣто Султаново правителство ще обръне нѣлѣжнѣто внимѣние на горнитъ простѣи и искрѣни думѣтъ.

— «Стамбулъ» въ писѣтъ си отъ минѣ-лѣтъ слѣбѣтитъ извѣсти че Одиѣтъ есенди п Артинъ есенди са провѣнѣли на стѣпенъ Мютири. и че прѣвитъ са опрѣдѣлил за Вѣла въ Русчукъ, а вторитъ за такѣтъ въ Одринъ. Туй извѣстѣе са не потвърѣли п до-сега отъ другитъ вѣстницѣ.

Сѣмѣнитъ вѣстникъ извѣсти еще че г-лѣ Николай Геновичъ, който бѣше замѣнилъ като драгоманѣтъ на Серверъ паша са опрѣ-дѣлил Каймакѣинѣтъ на Пивъ, въ Херсе-го-винѣ.

(Официално съобщение).

«Нѣкои вѣстницѣ въ столицѣтъ раздаватъ отъ нѣколко врѣмѣ на самѣтъ лѣжливи извѣстѣа, обнародуваѣтъ такѣ-ва членове, които прѣобразѣватъ дѣ-лата на императорскѣо правителство и отпращѣватъ нападенѣа или подмѣ-танѣа противъ чуждитъ правитѣлства, прѣитѣлѣтъ и съюзницѣ на В. Портъ.

«Печатѣтъ нѣмѣ посланѣа да освѣща-ва и поучѣва общѣството, а не да слу-жи като органъ на страстѣи. Слѣдо-вателно, вѣстницѣтъ сѣмъ дѣлѣжни да внимаваѣтъ шото да не помѣщѣватъ въ-стѣлѣветѣ си лѣжливи извѣстѣа, чле-нове, които обемѣтъ нападенѣа непо-средѣтѣнѣи или посредѣтѣнѣи про-тивъ прѣитѣлскѣтъ на В. Портъ сили, или пѣкъ обнародуванѣа които клѣ-нѣтъ да вдѣхѣватъ разногласѣе поме-жду житѣлитъ на Имперѣиѣтъ.

Всяко прѣстѣплѣние на горнитъ ще прѣдѣзѣика мѣрки на управѣтелно на-казанѣе.

15 Ноемвр. 1875.

Управитѣлѣтъ на писалицѣто на Пе-чѣта на В. Портъ. (Подп.)

С. Арзуманъ.

Числото на Славенитѣ.

Всичкитъ Славѣни възбѣзѣватъ на 90 ми-лиона.

Отъ 61,199,590 Русѣи живѣятъ 57,905, 294 въ Россѣи; 1,196 въ Пруссѣи; 3, 223,100 въ Австро-Унгарѣи; 20,000 въ Ро-мѣниѣ п 50,000 въ Турѣи.

Отъ 5,123,952 Българѣи живѣятъ 97,032 въ Россѣи; 26,920 въ Австро-Унгарѣи; 500, 000 въ Ромѣниѣ п 4,500,000 въ Турѣи.

Отъ 5,340,531 Сѣрѣи-Прѣитъ живѣятъ 7, 652 въ Россѣи; 2,939,887 въ Австро-Ун-гарѣи; 123,000 въ Чернѣ Горѣ; 1,150,000 въ Сѣрѣиѣ п 1,700,000 въ Турѣи.

Отъ 1,287,000 Словѣници живѣятъ 1,260, 000 въ Австро-Унгарѣи п 27,000 въ И-талиѣ.

Всичкитъ Словѣни, около 2,233,830 жи-вѣятъ въ Австро-Унгарѣи.

Отъ 4,815,154 Морѣнци п Богѣмѣи жи-вѣятъ 7,754 въ Россѣи; 60,187 въ Прус-сѣи п 4,783,213 въ Австро-Унгарѣи.

Отъ 96,000 Сѣрѣи отъ Горѣи Лужницѣ има 44,000 въ Пруссѣи п 52,000 въ Сак-сонѣи. А всичкитъ отъ Долнѣ Лужницѣ Сѣрѣи (40,000) живѣятъ въ Пруссѣи, как-то и всичкитъ Камбуѣ на брой 111,146.

Отъ 9,462,162 Полицѣи живѣятъ 4,633, 378 въ Россѣи, 2,404,584 въ Пруссѣи п 2,444,200 въ Австро-Унгарѣи.

Кирѣискитъ азбукѣи употребѣватъ 69, 346,671 а лѣтѣсѣтъ 20,218,962.

Православни сѣмъ 62,179,625; Схѣматѣици 3,074,127; Унитѣи 3,147,429; Рѣмо Као-лицѣи 19,628,442; Прѣстѣнѣи 1,436,000 п Мухамѣдѣнѣи 900,000.

Островъ Критъ. Всичкѣто населѣние на тойзи островъ възбѣзѣа, споредъ статисти-кѣтъ на единъ турскѣи кѣленѣръ, възбѣзѣа до 227,934, отъ които 134,400 сѣмъ Гърци, 93,126 Турци п Араба п 345 Еврен.

Годишнитъ бюджетъ на Критъ е: дохо-ды 14,071,799 гроша, а разноски 13,549, 916.

Полѣтѣсѣки чиновницѣи има 619, отъ 400 сѣмъ Турци, 204 Гърци п 5 отъ други народѣности.

Въ Критъ постоянно са намѣрѣватъ 8 та-бура редѣнна войска отъ пѣхотѣтъ (поло-винѣта, може бы и по-голѣмѣта частъ отъ тѣзи сила са испратѣ въ Херцеговинѣ) п 3 табура отъ артилерѣиѣтъ.

Българска Екзархѣя.

Извѣстѣе.

Дѣсѣ. № 185.

Д. № 2.

Помеже спорѣтъ закона зѣмѣниѣ-даванѣто на блаженѣнопочивѣиъ Ло-вичкѣи Митрополѣтъ Г-на Дѣонѣсиѣ ще сѣмъ разѣсѣти чрезъ Св. Синодъ п Екзархѣиѣскѣи Сѣветъ, поканѣтъ сѣмъ всичкѣи оиѣ, които иматъ да зѣмѣтъ отъ имѣта на покойниѣтъ, да прѣд-ставѣтъ въ разѣтѣниѣ на три мѣ-сяца отъ днѣсъ, прѣдъ писалицѣто на Екзархѣиѣтъ или прѣдъ Епар-хѣиѣскѣи Сѣветъ на Лѣвичкѣи Митрополѣтъ доказѣтелствѣта на иска-нитѣ си. Като изѣмѣе това отря-

дено врѣмѣ, никѣе искѣние вече не

да сѣ прѣеме. Пис